

Előfizetési díj.

Helyben és vidékre:

Egy évre . . .	4 frt.—kr.
Fél évre . . .	2 „ — „
Negyedévre . .	1 „ — „
Egy hóra	40 „

Szerkesztői iroda:

Fő-utca, 84. sz. I. em.
Ide intézendő a lap szemlé-
retéséül minden kéle-
mény.

Készítők a levelek vissza nem
adnak. — Bérmentelen le-
velek csak ismerős kezektől
fogadhatnak el.

VÁCZ.

Helyi és vidéki érdeklő hetilap.

VÁC VÁROS HELYHATÓSÁGÁNAK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Hirdetmények díj 3 hasábos petit sorot 5 kr. — Nyit térbelvált közlemények után három hasábos sorot 15 krajczár számítatik.
Az előfizetési pénzek „Vác” kiadóhivatalához fűt 84. szám alá Vácra küldendők. — Hirdetmények a „Merkur” kereskedelmi körben is elfogadhatók.

HIVATALOS.

Hirdetmény.

1873.

A váci tekintetes m. k. főhivatal-
nak f. évi 766. sz. a kelt átirata szerint
az 1873. évi házadó-kivetés teljesítő levén,
hivatalosan értesítettek a városi házbiro-
kosok, hogy a házadó kivétési lajstrom
mindenkiféle által leendő betekintés végett
a városi ház tanácsstermben 8 napon át ki-
van téve. — Egyáltalán figyelemzetnek az
érdekeltek, miszerint az adókövetés elleni
 kifogásait f. április 21-ik napjáig érve-
nyesíthetik, és felszámolásukat a helybeli
m. k. adóhivatalnál benyújthatják, a később
bejelentett fellobozások tekintetbe
nem fognak vétetni.

Kelt Vácson, 1873. évi ápril 9-én.

Felgámster: *Réty Ignác.*

22.

1873.

Az 1873. évi február hó 10. folytalad tartott közgyűlés alkalmával.

Buris Pál városi képviselő úr azon
indítványa, — mely szerint meghatározatani
kéri, hogy városunk haladásának jelell
a feyenczházi szt. Jánostól lefelé egész a
volt kiskatonák intézése épületeig a fő-
útcán jobbról és balra minden házátal-
jados köteles legyen egy év alatt a háza
elűtt saját költségén négyzetóra körök-
ből járatt építeni, s a mely házátal-
jados a meghatározott egy év alatt ezen köte-
ségnek eleget nem tesz, annak költségére
a járdát a város építesse ki — felolvas-
tatván.

Határozatot: —

A városi képviselő előterjesztetnek látja
az időt, hogy e városnak szépítését te-
kintetében előre haladására megkívánat-
ozócszerű, és a korigényelőtt intézkedések
elötte lejtessenek, miért is a felolvasott
indítvány, sőt ezen felül tárgyalás folytán
Németh István képviselő úr abbéli indít-
ványa, mikép a főutcai házak vonalában
leendő járdá csak a felolvasott indítvány-
ban körülírt jelenleg katonai laktanya épü-
leteig, hanem a Köhler-féle házig — ide
érvé az építészeti szabályozásunk f. évi
2-ik sz. a. előterjesztett javaslatához képest
képtelen, vásár- s hiduteczát is — mind-
két oldalon vezetessék, és rendeztessék, —
elfogadtatott. Mihé képest!

A tett indítvány, és előterjesztett javas-
latát szerint az utczai járdák előszer-
rendesé után mindönki keresztelvitelének meg-
váltása után elhatározza a városi köz-

gyűlés, mikép a kikáupatt kezdve a fő-
útcában egész Köhler-féle házig, úgy a
képtelen-, vásár- és hiduteczában mindkét
oldalban levő házbirokozók házaik vonalá-
ban eső járatt egy év alatt négyzetóra kör-
ökkel saját költségükön kiépíttetni köte-
leztetnek, — mely munkát azonban az
építészeti szabályozás közbenjöttével, az
ezen bizottság által meghatározandó módon
eszközölhet.

Ha pedig a városi képviselet azon ép-
pen nem reményelt esetet feltüntet-
ték tapasztalni, hogy a fent jelell utczák
házátal-adosai, ezen a város szépítését
irányozott határozatban foglatt kötelezet-
tségük teljesítését a meghatározott idő
alatt elmulasztának, és esztében a járdá kö-
zveti munkalát, az érdeklent minden egyes
házbirtokos költségére a város hatósága
által fog eszközésbe vétetni. Egybírtant:
Hogy a kötelezett házátal-adosok eb-
béli kötelezettségüknek a kiszabott idő
alatt eleget tehessenek, és hogy a kérdé-
ses utczai járdák kiépítése mielőbb meg-
indítható lehessen, az érdekeltek kívánatára
a kónyag megszerzése tekintetében köz-
benjós a városi hatóság elvonní nem
fogja, mely ebbéli intézkedéssel a városi
képviselet azon reményét fejezi ki, hogy az
érdeklent tulajdosok a jelenkor igényelt
város szépítésének fejlődését, annál in-
kább saját házaiknak értékesebbé emelését
áldozott készséggel teljesítendik.

Kiadta:

Bozse Károly,

jegyző.

NEM HIVATALOS.

A szegények joga a segélyezésben.

(Vége)

A legújabb social-politikai iskola
lényeges ellenmondást talál az állam-
nak segélyezésről kötelességében, ellen-
tétben a szegények segélyezéshez jog-
uknak el nem ismerésével. Ez tagadja
az élvallott kötelességet, s csak az em-
beriség általános erkölcsi kötelességé-
veti embertársait szükségben segíteni.
Eltekintve ezen logikai gondolkodás-
módtól, ezen iskola azon nézetből indul
ki, hogy az állami segély a szegény-
séget nem teszi semmivé, hanem in-
kább előmozdítja, s hogy csak a ma-
gánségélyezés van hivatta a szegény-
séget elnyomni. A füstly a szegény
viszonyai és szükségletének személyes

ellátására, s azon törekvése van fek-
tetve, hogy a szegénynek munkát sze-
rezzünk. Ez iskola elve gyakorlatilag
eddigleg igen keskeny körben van el-
terjedve. A berni Jurában (Schweitz)
mindig csak a magánjótékony-
ságot igénybe véve, s a szegények száma
mindenkor kevesebb volt ott, mint
a többi cantonban. A berni canton ennél
fogva 1847-ben törvényrel fogva a
magánjótékony-
ságot állapítá meg a
szegények segélyezésére, s minden
kötelességet e tekintetben megtagadott.
A neuburgi canton még 1819-ben
felhagyott a szegények adójának be-
szedésével, s az eredmény mindkét
helyen kedvező volt. E példát követte
újabbban több német város u. m. Emden,
Osnabruck, Meiningen és El-
berfeld.

Elberfeldben a szegények száma
1856-ban, midőn ez intézkedés beho-
zatott 4224-re ment, s e szám még
azon évben 2744-re, későbbi évben
pedig 1427-re spadt. Az újabb iskola
elvének alkalmazásáról ez legfőnyesebb
bizonyíték, azonban ez elv helyességé-
nek valódi bizonyosságát nem adhatja
a példa, mert nem mindenütt található
le a bugalom és jószágviség oly mérték-
ben, mint az elv megkívánja.
Észak-Amerikában sem ismeretett el
a szegényeknek az állami iránt segélyre
joguk, mindazáltal ott csekély mérv-
ben fejlődött ki a magánadományozás
a szegényekről. Leggyakrabban a
szegények sorusnak engedtetnek át,
— s azért még sem léptek nyugtalanító
jelenségek előtérbe, a mi oly körül-
mény, mely az Unio kitűnő nemzet-
gazdasági emelkedésének, s az
amerikai jellemének tulajdonítható.

A szűkebb értelemben vett szegénysegélyezésről jövőre.

Levelezés.

Tisztelt Szerkesztőúr!

A „Vác” 11—12-ik számának hírek
rovatában vettem magamnak a bizottságot
a „Vác vidéki lap” szerkesztői üzenetét
előtérít (nem tudom kinek van szerze-
sém?) egy általa tévesen idézett mondat
végett, melyet ő Góthnek tulajdonít, jölle-

het azt Schiller mondja, hibájára figyel- mesteni.

A „V. v. 14-ik száma azonban kissé epés modorban ropogás állítom elő- len, s még erősebben ragaszkodik classiai ismeretéhez — bebizonyítói igéri.

Miután félek, hogy sok időjébe ke- rülne Götte összes műveit hiába átker- esni, és szolgálni én az idézett hely va- ládi s hibáinak felmutatásával.

Az 1867-ben Stuttgartban J. G. Cottánál megjelent „Schiller's sämmtliche Werke“ című könyv 5-ik kötetének 228-ik lapját fel- útérni ott állt a 15-ik sorban az „Orleans-i zámor.“ („Jungfrau v. Orleans“) című színmű 3-ik fel- vonásának 6-ik jelenésének meg- találását Talbot ezen mondatast:

„Dasin, du siegst, und ich muss untergeh'n! Mit der Dummheit kämpfen Götte söhnt verge- ben.“

Enyit a kérdéses idézet érdekében. — A mi a „zöld“ féleleket evő stb mon- datból illel, erre egyebet nem felelhetek, mint azt, hogy a „V. v. 14-ik“ rövid fennál- lása óta oly sok zöld betűvel állít elne- zési elő, melyeknek 1/2 % sem megehető.

Egyébiránt én mint utjondász ugy gondolkodom, hogy ha a V. v. lap szerkesz- tésé előfizési felhívásban mondatja a következőket: Szerep, és öngyógyító évi pályáját már már lapunk meg- futja, a helyet hogy: Első negyed évi szerény pályáját lapunk már már (!) meg- futja; hiszen itt sem az első negyedév, ha- nem a V. v. lap pályája szerénykedik. — mért nem tévedhetnék én, ki nem lapozor- kesztő, csak egyszerű utjondász vagyok. Most én miféle mondatant ajánljak a roz- magyaraságot írt, palán a szerkesztő Fe- le-Mihály ur aláírásával a nagy ér- delemű körös népszerű az előző felhívá- sálgalmazásról? Brossy-féle mondom nek- tek, épen azon Brassy-féle mondatant, melyet az én fejemhez ütöttek.

„Ez az ügyet befejezettek tekintem, és ha a t. „V. v.“ 14-ik felvétel is folytatni polemitist, visszalépek Talbot szavaival.

„Uasin, du siegst, und ich muss untergeh'n.“

X. Y. Z.

Nyílt levélre nyílt válasz a „Vác“ szerkesztőjének!

Vácvidék, ápril 3.

Uram! II. Jakab uralkodása idején Anglia tudosai között sok vitásnak véget állg érő polemikát volt tárgy a kérdés, mi oka annak, hogy a hal dégtől állapót-

ban nehezebb, mint elevenen? — Midőn Albion érdekes tudosai egymást súlyos érvekkel kölcsönösen agyonmagasztalják, amidőnkül, hogy a vitás felek bármelyike egy hajszál- nyira is tágiott volna, eszébe jutott egyik tudósra kísérletet tenni, vajjon csakugyan nehezebb-e a hal életében, elő állapotá- ban? És ime a világ nagy mulatságja, a vitások comica bosszújárja készült, hogy a joles tudó-okannyi polemikája, oly sok ér- vevel teljesen kárba -- vezet, s mennyiben a dögölt hal egy mákszemnyivel sem levén súlyosabb az élőnél, a heves polemikán nem volt kényelmes alapja.

A jó angol urak és asszonyok, akik a fel- önkénytelenséi is emlemben, midőn a Vác-² mult vasárnapi számban hozám intézett nyílt levelét elolvastam, tollat fogék, hogy nyílt felelettemek a társadalmi műveltség választ parancsoló kötelesség, s másrészt, az Ön által ferde világításban bemutatott igazságnak eloget tegyek. — Nehogy de lana caprina vitákkal, a jó angol urak példá- jára mi is nagy közönségnek szolgálnak comicus mulatság, hadt léssék tájandor- kán, mi képen a Vác vidéki Lap-²ban megjelent, s az Ön „Nyílt Levél“ által incrimált cikkek mint tárgyának lényegét!

A „Vác vidéki Lap“ 8-dik számá- ban, mint a magyar sajtónak egyik igény- telenebb harcosza, a nyilvánosság terén annyira hánytorgatott, s egy nyilvános bírálat alá adó „Merkur“-ról bátorodtam meggyezni, hogy magyarosítású cizéjjalaj homlok- egyenest ellenkezé ros magyarságú czim- zés. Tovább a vác sajtó két képviselő- jéhez fordultam, irván szóró szóra a következőket:

„Második kérdésének a váci sajtó két képviselőjéhez fordult. Beadóm a váci sajtó két képviselőjéhez a vác sajtó két képviselőjéhez, s ép az- ért, ezírt egyelőt érdekében kérem Önöket. „Merkur“ titkára s szerkesztője, Fanyarsia Illós László úr a „V. V. L.“-ban meg- jelent nyilatkozatában, melyben ő a titkár ugyancsak felmondja a Vác-²ban meg- jelent, s botrányos magyarságú elő jelentés- nek a „Merkur“ titkára s szerkesztője által a lapokban, eredetileg gram- matikailag detett felolvasások nem egybekompila- tióknál.

Válóban az irgalmasságnak nomes eszelkedésé gyakorolja Ön, midőn hozám intézett nyílt levelében a „Merkur“ köz- léseket pártfogása alá veszi. De elhív tán zseniesek lett volna magat támadásom minőségű iránt tájékozni. Hogy ezt tenni elmulasztá, mutatja azon okoskodási tévedése, melyet Aristoteles a csaláletokról írt midőn „sophisma heterodoxe“-nak nevezi. Az Ön okoskodása lényegében ugyan- is odamegy ki, hogy én a „Merkur“ mű- ködséét és ennek fölöttani lététől támadtam

esszylensége miatt közelről kerülgeti. Sajnálnom helyi sajtónak, ha fontos érdeket komoly vitáokra szánt haszálóján az így transparent relikneok továbbra is rongatognak tekintélyét.“

Hogy miként ütött ki a válasz a jó akarát és udvarias illem hangján írt eme sorainra? Azt feleleges a Vác-²ban, s a Vác-² szerkesztőjének elmulasztom. Hisz ott áll a lap 5-dik számában egy Merkur-² által megírta Igaz, hogy éreimre egy ártatlan betűvel sem adott választ, hanem e helyett dúsán kiféretett valami „blauquoz“, tudatlan, „gonoszokból ágont provocator“- cizmekkel, mintolytól léha huzogató irakodó a Vác-² közönségének bemutatni, s ki egy egyletet megbíralt anélkül, hogy róla ma- gának tudomást szerezne, s mint gráfia, ki nem merőn szavairól felelt állani, „alívák alá rejtezik.“

Megsérítve, mint egyet, megbántva, mint író, feletem meg a „Merkurat“-nak a Vác Vidéki Lap-² 11-dik számában meg- jelent s Ön által incrimált cikkbem. En az „alívák alá rejtezők“t egyen fel- halasztomzámott átvételek adressorom utasít- san vitó „Merkurat“-ot. Sz a lapatlalán és tudatlán író, a Vác-²ban és a Vác Vidéki Lap-²okban megjelent hivatalos és nem hivatalos közlemények nyomán igazoltam be a Merkur-²nál idézett hangyagya vala- szó állításaimat. A ki cikkekbe olvastam, s okadaltól érveim részre a hajtalan érdelemmel hánya meg, az meggyőződsé- gem, igazat ad nékem.

De igazat ad maga, a Vác-², Merkur-² tag-²ja is ki, abjecta non bene parata, a harczteről felszedett stórfalkák elme- nek, azok maradván a tudós és alapos férő, nekem a tudatlannak, alapatlanná író- nak éreimre felelettel. S igazat adó a „Merkur“ titkára s szerkesztője, Fanyarsia Illós László úr a „V. V. L.“-ban meg- jelent nyilatkozatában, melyben ő a titkár ugyancsak felmondja a Vác-²ban meg- jelent, s botrányos magyarságú elő jelentés- nek a „Merkur“ titkára s szerkesztője által a lapokban, eredetileg gram- matikailag detett felolvasások nem egybekompila- tióknál.

Válóban az irgalmasságnak nomes eszelkedésé gyakorolja Ön, midőn hozám intézett nyílt levelében a „Merkur“ köz- léseket pártfogása alá veszi. De elhív tán zseniesek lett volna magat támadásom minőségű iránt tájékozni. Hogy ezt tenni elmulasztá, mutatja azon okoskodási tévedése, melyet Aristoteles a csaláletokról írt midőn „sophisma heterodoxe“-nak nevezi.

Az Ön okoskodása lényegében ugyan- is odamegy ki, hogy én a „Merkur“ mű- ködséét és ennek fölöttani lététől támadtam

TÁRCSA

„A nők duzzogásáról.“

(Bőrne után.)

Egykori ársám, a művelt népek so- kása szerint, anyagnak hirtán; mostani zómet, ha nehezebb rok, bukkot anyagnak, ha pedig a házasélet egy derült, szár- nyasozottnek nevezem. „Miert szárazsá- gettekké?“ kérdé Emma, midőn először hasz- nálám e kifejezést. „En megjavarodtam, mert még nem tanultam meg a színelést, nem tudtam, hogy házaságnál gyakran mily hasznos a hazugság és hogy az igaz- ság eme erőnyő nekül a pírora sirt sze- nek még gyakoribb.“ „En megjavarodtam, — mondom, kis darab czukrot mit jén- szert, dugvány rőzsisápor ajkai közé — kedves madárkám, nem kellene-e reszkednem szerencsém elrőpessése miatt, ha anyag- száryaid kissé nem lennének megviryibbra, s az elrőpessend.“ „Miert?“ kérdé Emma, ki egekbe, hol harzán van — akartam egész költői hasonlatnál hozzáfűggeszteni, de jó

hitvesem nem hagyá bővezezni. „Te tar- tászt tehát attól, hogy hitelen lehetnék hozzád?“ kérdé, de nem várt feleletre, ha- nem összenortan arczát, háztérs ajkait és duzzogott.

Hasztalan volt könyörgésem, fenyege- tésésem, beszédem, sőt hallgatásom, ő csak duzzogott. Szülés léptekkel jártam végig a szobát az anyagi mintáimban nem létezők mozdulat, melyek a legelőtűbb mozdulatok- kal nem ábrázoltam volna: szerelmet, gyú- lótlást, haragot, düht, kétségbeesést, je- lő Emma csak egy szó sem szólt. Ez alkal- mával tanultam ismereni a nők hirtelen- telt duzzogást, és az elő óta én nem felede- tem többé. Nőtülésem harminczadik napja volt, midőn szerencsém a fők forduló pontjához ért. Első időben Emma csak duzzogó szöke volt, aztán duzzogó szögolyt foglalt el, később duzzogó kamra ba rajó el magát, míg végre gyakorlati ismerete elő -- oda vitte, hogy az egész házban duzzogott.

Van némi fogalmam az elméleti, úgy- szentítő a gyakorlati bölcsészetről, me- gaptanok jogán, antropológia, tapasza- ti psychologia sem egészen idegen előttem, de a nők duzzogás elméletéről eddig még

nem jöhettem tisztába. De ama kevés lét- ségelen alapelvet, melyekre a tapasztalat tanított, szívesen közölöm; mert azok Euró- pában jelenlegi helyzetében talán nem ha- szonossá válnak.

Állampapir kereskedők, avagy állam- papirkereskedők (nem tudom melyik helye- sőbb írasmód) magukat és másokat most gyakran kőrdvák, mily eredményre lesz a spanyol zavarokozások? Oh, irigydőlő együgyűség! Csak utólen kétkedéssel ebben, minden házas ember határozatlan tudhatja, hogy a francziák fognak veszteni. A nők duzzogása nem egyéb a guerrilla hábo- rúval, melyet a férfiak ösponosítottai ha- tallal emel: „csinálj háborút, mertben min- dig győzve.“ — Mit ér nektek a tüzérség ha a kozet, mely a kanóczot meggyújtja, folyton valami szúrja és megzavargja? Mi hasznot nyújt hámoszázézer jól fegyverzett kő? Csak az, hogy az irigydőlő, az ármányag- gyígyitálk voltak, rendthetetlen, nem bír velök senki. — Legveszedelmesebb gyevő- rők a száj, akár használják azt szőlásra, akár hallgatásra. Ha beszélnék és nektek van sem egészen idegen előttem, de a nők duzzogás elméletéről eddig még

meg- nek- jele- nek- mül- ann- gyen- em- és- a k- ann- foly- föld- ták- tyan- gyen- test- táam- az- csak- mel- mel- mel- lyen- gely- egy- aka- érá- já- hib- hót- hót- do- és- ó- Ura- nek- szá- má- mag- mag- yag- lo- elő- ipar- az- hal- váro- dás- gyűv- ur- hiva- hiva- hiro- esen- ball- ball- hall- gés- szől- és m- zati- zati- jével- köv- bor- tud- kult- nem- rothe- nyajt- hábo- s- lők- lán- kieng- hót- nap- zok, ki- gies- me

meg. Eng djen meg Uran, hogy egy szerkesztőnek lyszert lojkija fele... k-jelenteni „bátordom.” Tehát az, ki valamilyen egynek, egyetnek vagy testületnek működésének kinövését rója meg, ugyanakkor létele önét támadást?

Akkor Te szűz, soha se ródd meg gyermeked rossz testét, Te harsog, solasse emel hazád kinövési elöncben panaszát, mert a fentebb közölt értelemben „működés” és ennek folytatás létét támadod meg?

Valóban, midőn Ön, Uran I, lapjában a katholikuss egyház működésének kinövését annyiszor megrotta, a midőn a mult nyár nemcsak a kőművesek, hanem a papok is folytán a lapjában csak pár hét előtt annyira feldicsért végtelen nyögést működésé meg-támadá, ezem ágában sem volt Önt avagy gyánstálni, hogy a közhasznúnak ismert testületek léteének gyökereibe kívánja vágni támadásának irtó fejszóját!

Avagy csak a „Merkur” számára áll az okoskodásnak e kiváltásigolt lojkija, csak az Ön által pártfogó „Merkur” az, melynek kinövési mérő, baklövéseit felmutatni a közvélemény organumának nem lehet, hasak magukat holmi vérdívekkel gyilkosság szándékának hurbé koverni nem akarják? Ja Bauer, das ist was anderes!

Avagy ha a „Merkur”-nál érdemesebb egyetnek működése, s így tán a „Merkur”-ra is jogosult a sajtó közterjeszteni kritikáját, a „Merkur”-t is megcikkem egyetnél hibája állításaim kapuzalauágában keres-hetők. De ép ezek közül nem czífolom meg Ön egyet sem.

Igen szép és általam is méltányolt dolog, ha a „Merkur” tagjai magyarral írni és olvasni tanulnak. De már böccsösen meg Uran, az, ki egy nyelven botránny hibák nélkül írni nem tud, az a nagy közönség számára ne írjon, s a nagy közönség számára fel ne olvasson, hanem vonja meg magát gyakorlatilag saját asztala mellé, vagy egy ánképzőkhöz egyetny közbéjába.

Igen szép és általam is méltányolt dolog, ha egy ifju ember az ismeretekben előre tör, s a szellemi pályán emelkedni pártkodik. De már böccsösen meg Uran, az, ki az ismeretek egy mezején meg alig az, hogy a legkedvezőlegesebb elemeken, egy város léteirőke felett dönteni, nagy kérdéseket illetékes forrunket discussio tárgyává tenni, vezérkizékek és felolvasások utján egy mitvelt értelmiségiek díszvő-rost szellemileg befolyást nyer, koránt sincs hivata. Igrotos fallunt, et notissunt doriunt!

Ön kötegykivül hallott Apellesnek, a híres görög művészek közmondásá vált esetéről. Midőn egy alkalommal valamely remekművét a közöseményre kivéte, egy arra hallgató böles görög vagy hangos szakvában nyilvánította a művészek felett ro-

száló bírlatát. „Varga, te maradj a kaptafánál!” szolt neki oda hidegvérűen Apolrangot, s nem öntötte soha a málzófaló har- tárképet. És mégis oda lyukát ki az Ön okoskodása, hogy jobb hiányában meg szor- telen ambitiók legyeztetését is dedelgíteni kell a „Merkur” tagjait, a miert oly ügyek- nek lettak előre, melyeket vezetni elönd- rendi tehetségű sajtóeszközöknek lennének hi- vatva. — Önnel egyetemben magam is igen sajnosnak tartom azon apatiást, melyet tekintélyes kereskedőnk Vácz anyagi ér- dekeinek vezetésekre utali ügyvérel szem- ben tanusítok. De már inkább látok egy ügyet képviselőtel, mint illetéketlen kép- véslet által promittáltat. S igen veszé- lyes játéknak tartom, midőn azokat, kik ez id ő szerint tanulni, vezetni, befolyá- sítástani hivatrák, elhittjük, hogy rajtuk áll a város tanítási, vezetési, befolyásolá- si, az, ki tanítani akar akkor, midőn ta- nulnia kellene, nem fog tanítani tudni akar sem, midőn idővel réz kerül — a tanít- as sora. S ezért hiszem, hogy én, ki a Merkur-t az önkép zére utaltam, öszim- nek a jobb barátja vagyok az egytelnek, s őgi ambitiókat legyezteti, tulajdonképeni hivatásoktól elvonja, s cizkekkel irat vol- nek, mely szűfűsi, nyelvtani hibák által irók- ták s a Vácz zot egyetnek promittálják. Ennyit az Ön által incrimált cik- kem tartalmaz. Szabadon megmérték szó- lóanomod modoráról, melyet az Ön írt levele „e p és nek nevez. Nem epés az, Uran, csak gunyoros, a gunyor levén legjobb el- lönszere a szelid tanusítónak nem okáló ford- eszéknek, melyekről „difficili est asyrtam non scribere.” Már irólom hangját, mind- ég tárgyamból szoktam menni, s méttat- lam támadásra adott polemikámban nem big- g a sentimentálisus érzégek accordján, hanem a serevésleges pöfészékkel szemben nem hívom Aristovál segítségül a pathos ihletét:

„Chi mi darà, la voce e le parole
Convenienti a si uobi soggetto?”
„Ki ad nek, ki hangokat,
Mik is magasztos értelem?”

Niz, ha látom, hogy némely önhitt fej- balga bogarait az alanti hangon ejtett szóval el nem érem, Beck Károlylyl tar- tok: „Die Satyre ist ein Borstbesen und das Raupseisen, damit die Insekten von hö- hem oder tieferen Orten herabgeholt, und von das Licht der Wahrheit gebracht werden.”

De azért nem zézém el az igazságot, midőn Ön, ki illelt cik kemre, holmi ott fel nem lelhető „henczögő zsidógyereke”, „zsidógyerekek” és „bátyuzsidók” címze- s-

ket fogott. Es nem nyulok oly nyomorú á- gyverhez, mint lapjainak azon munkatára, aki egy nyílt homlokak fellépő fért, mivel szembeállítani nincs bátorsága, „intrigans”- nak nyilvánítja magát. A „Merkur” az irtatlan Desdemona, a kit én, az intriguans Jago ocelsozvényeim által a véczi irtáda- lom Otholójává állít meg akakor fojtait! Kinek ne emnek meg szegény „Merkur”-Des- demona intriguans a sárvé-

De haecjunkt föl az egytelésé, s zár- juk be nyílt válszunkat komolyabb dol- gokkal. Van, uram, nyílt levelének két pa- szusa, melyet záradékul nem hagyhatok pár szó nélkül. Az első az, melyben írja, hogy a „V. V. L”-ben nem csak „Vác”- lap lett megátdávva, hanem egy életre- való egylet is (már t. i. a Merkur) is. Nekem, Uran, ki a „Vác” iránt elég ön- zetlen jóakarótul tanusítottam, elhíhet Ön, hogy cizkikom támadása a „Merkur” ki- növését elton volt irakozva, s a meny- nyiben megrottam az Ön lapját is érte, ez a „Vác”-nál a „Merkur” ferdeségeivel való szórakodással fogva történt. De biz e rész- ben a „Vác Vidéki Lap”-nak sem mértem más mértékkel, s bár hasábjait a „Merkur” ferdeségeivel híveket nem lopték el oly sür- rend, Reiser Adolf ír folyamosa magyarázó- cikkeit, egyenesen a „V. V. L”-ből idéztem. A menyiben levelének egy ma- paszusa netán régen vonatkozhatott, bitos- ton, hogy én, Uran, később nem egytel- meszkir lenni, s általam contractariorstani- nek a „Merkur”-t, sem valakit senki sem fog. Ön tudhatná tapasztalásból leg- jobban, hogy cizkikeimet idegen tevé- kösítő nem sugalmatam, meggyőződés- em senki által szertől megátdávott. Irak teljes hitel szerzést, s helyt állók szavamat égés egytelésgemmel mindenha.

Omolyi.

Thierry Amadé.

Csaknem az összes idoszaki sajtó mag- emelkedet a m. hó 26-én, éte 75. évben elhunyt jeles francia történészről, — te- gyen ki azt is.

Járuljunk emlékeztetőre egy mák- szemnyelvi mi is, és pedig járuljunk azért: mert nagy tisztelet, s azért mert nemzetünk iránt baráti érzelmeket táplált.

Thierry 1797. aug. 2-án született Ifju korában már a beszooni academia egy tan- székét foglalta el, és 1830-ban a Saons de- partement prefectójét lett kinevezve. Az „academie des sciences” 1841-ben tagjárá választá. 1868-ban senortört lón.

Thierry számos tenatortí művet irt,

hallgatnak (mi a házi hámtámban duzo- gók nével bír) haszaltán minden törekvés- ké szótára öket bízást, sőt voltunntok és minden áron megkötött a békté.

A haragzó férj legalább egy fejtől meg- zivat csak láhai alatt dörög; de a nő fe- jétlen menyüdrög folleg alatt áll és a bé- kének csak egy szar, az sem világítja meg boris arezt. Ha jó Emmámmal czívködom, tudom, hogy egy negyed óra múlva kibé- kültünk. — De az én düzögő anyá- nem képzőhelti el, hogy valaha ismét szor- rethessen. Rendesen valami bőv felérőre nyírt arra alkalmat, hogy meg inkább föl- háborodjék.

En ugyanis kedves nőmet Emmának szoktam nevezni; de valahányszor feles- lünk, Minácskánk hívom. És e név annál kizetöztelenebbül tesszi, azt vélen, hogy az enyegél befolyást kán gnyóhó- tás hazudtón, és a kedves teremtés reggeli napból tudandja meg, hogy én őt, ha duz- zög, csak azért nevezem Minácskának, mert ki Minának néztem — oly ügyesen intézi a guerrilla harcrot.

Már több ízben ajánlottam kedves

nőmnek, hogy duzögössára havonként elő- fizetek, meg pedig oly módon, hogy mindig megírtam napra napra adok nekü igazat, és ez által így hittem — könnyebben örül- czélt, de ő mit sem akart így szerződésről hallani. — Így tehát sok boris, duzögő napot kell házi naptárbanm igaztatóm és az év végével a meteorológiai öszesítés nem mindig nekem ad követelő asyrdnyét. De a mi naptárunknak meg költösb, még szomoribbó szint költösböz, az, hogy meg- hátrózatot ugyan a napot és az óráit, mikor kezdett Emmám duzogni, de sem óráit, sem napot nem jegezheték fel, mi- kor szűz és az dazdáján! Oly halak, oly lassan csendesül nehezeltse, hogy nem lehet kijelölni a percet, mikor hangzott el ölegtelenségenek utolsó hangja, s rögt- ön szokott szerencsém közepében érzem magam anélkül, hogy tudtam, miként jü- zottam nek. Egy ízben megrotta, hogy azt valamennyi nő így szokta: kik ha megül- lötöt szivüket újra felhúzzák, azt minden teljes-, fél- és negyed-órán, mely fölöt a mutató elvonói, szereznek, míg a mutató a szerelem órájához ér. Ezt úgy kell tenniük hogy lelkeiknek óráját el ne rostadk.

Ha engem kedves Emmám a paradí- csomból, melyőt ő maga teremtet számomra örök- és napokra kiluzog, úgy ennek ma- gam vagyok oka. Es megmondhatlanul házi alkalomnyomat a hibás spanyol nyomán szerveztem. Hitvessem és én csak egy k ma- rátt képezünk, és így meg kell történnie annak mi ehhez hasonló esetben megtörté- nt, a demokrátiát élj fölényt nyer az aris- tokrátiát fölött. A nő vir atbanai vásár — fölésges kék ég alatt, kedves virágok- kor, illatos dől gyümölcs, anygali kelek, szellem, élet, érzélem; de egyuttal alatto- mosnak, szécselyi, állhatatlanság és háltá- lanság.

De hol a házi törvényhozás okosan két kamrára van osztva, hol a férj a felesk házat a nő az alsó házat képezi, ilyenkor, mint egy bajor pár hasonlítlan- kúppal szőpen megékelte, a demokrátiának hullámát szertől megátdávott. Irak teljes fognak tetteim, mely sziklikona a trón és a béke épült!

meltynek mindégyike jóles; mintek leginkább „Atilla térmetése” és „Atilla fia és utódai” című két műve érdekel, melyeket Szabó Károly fordított le.

Thiery szerete nemzedék — de igazságos volt a többi nemzetek iránt is a magyarokat a „nemes magyar nép”-nek nevezte.

Benne a művelt világ egy jóles tehetőség, nemettnak pedig a lelkes barát volt.

Legyen könnyű felette a föld!

Hírek

Műkedvelői előadás.

Nőegylet és Dalkör a városi általános színház javára az első műkedvelői előadást holnap hétfőn rendezte, mint már említett, vigasztól teendő, melynek czíme: **Egy férj vették e.** Ezalkalmattal hölgyszín közlő Krenedici Mathild, Leustang Gizella, Leustnek Irma, Bekréder Katalin, és Vadkery Rozsa kiskanizyok voltak szívesek szerepelni vállaltak. — Ez előzetes előadás az egész tekintve, közönségünknek pártfogásból várt előadások között a legelső. Jégyek ebbe várhatóak Sztréjry J. P. örv. kereskedésében, eszt ő érdeklő a színházi munkákban, az ő kezénél fogadtatnak a jó céll nevelben.

„Gazetta” általann di Budapest” című hetilapot adja ki magyar olasz ügyköző, szerkeszt Vasvári. Egyik czélja e lapnak a Magyarországon foglalkozó olasz munkások tájékoztatása; további rendelkezése pedig a magyar-olasz ügyközők közöl szolgálni, mely a magyar-olasz kereskedelemben a trieszti közvetítő házak mellőzéseké egyes össekötölölölö létrehozásán munkálkodik.

Szegedi lapok több számonkon keresztül egy reánk nézve igen érdekes tárczák közöl: A muszka hadjárta idejéből — cím alatt Sárhegyi Pálót. Ez tárcza egészen ismeretlen adatok közöl a városi csatáról és Vácmon előtört muszka brutalitásokról. Igen érdekesen van összekészítve.

Mely részvételét olgároki és közölj a követlen felvétel. Olgároki Keresztess Károly tegnapelőtt tenette el a nép kapja. Az 1848—9-iki háború egyik tagja volt ő, ki az édehalálhozát végig közdötte, s mint IX-ik honvédszóló alji vitéz miközött kért, hogy a honvéd németek dicsőségét s tisztelést szerzeszen. A nagyserű események lezárása s hazatérésétől vissza annyira leervőleg hatottak az ő szabadságról elő-haló lelkületére, hogy ő több a dolgok új rendjébe nem tudta beletalálni a Vácmon előtört muszka lapulata után, rendes mederbe nem jutathott élete hajója, de mint irányító-vesztett tevének sodortatott egyik örvényből a másikba, a szörlemben minden irányban, és szerenczétől, boldogtörten nem lélt hajtást a hazában, míg a jobb időkre reménye s várakozása közben, megtalálta végre azon helye partot — a sirt, mely örök nyugalmat ad hányattat díszes útra, hídge pormárványfalakkal. De gáztes ösvényre két árca gyermeke a környőröl honfák és honlelgyek áldozata nélkül, hol talaina nyugalmat? A férj és apa hosszas betegsége kimeríté a családtagok két munkájalközött szerető kecselényénél, boldogtörten azért aziret adományalkkal elvihetőt tenni a süitött család életét s kegyes adakozásalkkal mentés meg a nyomortól, mely önsúlylyal nehezített a hátramaradt családtagokra. Hogy az elhunyt forradalmi honvéd főhadnagy Keresztess Károly miképen felelt meg hazafias és honvédi kötelességének, meg van írva Horváth Mihály Magyarországot forradalmi harcainak történésmébe, s az ő iránt az igen nevezetesen a nagyfontosságú pikni-csatát az ő és egy honvédszóló tisztársának lelkesítése és rettentetlen vitézsége emelte dicsőségös győzelemre. A hátramaradt és teljesen vagyontalán özvegy,

a legeszkélyebb könyörömadományt is hátrált fogadná, s azt jelenlegi lakó helyére, saját nevének czíme alatt Beregszász intézetüi körü. (Kérőtenek a lapok a főnébbi fölvívás szives utánakölésére.)

— **Titusvilchen**, Pannszvániában egy yanke öngyilkossá lévén, egy csizma-szárába dugott levélkén gázszes tetének kövölözök indokölését hagyta hátra: „Megnédellem. Elvettem egy öngázszesnyit, ki nekem férjhez menend löánya volt. Apám sokszor házámhoz járt, szerelmes lett mostoha-leányomba — elvette. — És így atyám vőm, s mostoha-leányom, mint atyám felesége, anyám lett. Nemokára feleségem lett azútt, s lett atyámnak sógora, nekem pedig nagybátyám, ő lévén mostoha-anyám testvére; atyám feleségének, azaz mostoha-leányomnak is egy há született, ki természetesen öcsém és mint leányom fia, egyszerre unokám is volt. Feleségem mintanyámnyia nagyanyám volt. S így feleségem férje unokája voltam egyszerre. Minthogy pedig valamely személy nagyanyjának férje ugyan annak nagyapja, kivételköző: s n a n a m a z a m a n a g y a p j a v o l t a m. M á r p e d i g h i y o s o l d a t o l a t y a n l a s s a g k ö z t é l n i t o t t e m: m i n d e n g e n e m m a r a f o g j a l á t n i. I s t e n ö n k e v e l e n !” (Sz. P.)

Megjelent: A Berecz Antal által szerkesztett „Természet” című közölöny 7-ik száma a kövölözök tartalommal: Az újv kezdete s a husvét idejének meghatalmazása, Hanfalvy Jánosról. A földyűdők forrástán tapasztalható tinnemégek dr. P.-től. Protuberantiák s napfoltok Nagy Tamástól. Különfélék: Voltak már ezölött is az idei lány télhez hasonlók. Egy rüpek növényvilágja. A szől egyik jó hatása a növényekre. A virány állása Budapest környékén. Az állat- és növény-honosított társaság t. tagjainak. Előzetési ára egész övre 4 frt. Fölvére 2 frt.

Beküldött hozának: „Hassznos mulattató” az olvasni szerető mindkét nembeli ifjúság és nép számára. Szerkesztő és kiadja: Dolinai Gyula, Budapestben. Szerző e vállalatú öntött akar adni a népsikolai könyvtárak felállítására, melyek mindkét nagy kerés számban találhatnak. Hogy czöljött mennyiben fogja siker koronázni, az a jóvő tük! Tartalma igen változatos. Költemények, ölszövedések, életrajzok, hasznos tanítások földgömbünkről, állatokról, növényekről, a vasut felállításáról; képtalány, rajzabrák stb. teszük érdekesek a jelen fűzetet. Megjelentek minden örhöz közzé, az idekál fűvék végén, ésaz február és július hónapokban számos képpel. Ára egy fűzetnek 25 kr.

Szék. üzenet.

Szegedi Lapok T. szerk. Szeged. Nem hajlandó tisztelt. Collegának S á r h e g y i P á l ú r t ö k e z d o m l i h o g y: M u s z k a h a d j á r t a i d e j é b ő l c i m ű v e r e s z e r e s z t e k e t m i s u n o k ö s s e t h e t e k, é s e z r e s z b e n a z ö l e t ő p e d j á n y o k o k h o z s o k ö t e z d o m l i k a s z o k o s a g s e i t e t t e k m e l l e t t n e k e n k m e g k ö l d e m i ?

Bécsi bürze távlatra apr. 12-én.

Arany	—	—
Észt	—	107.90
Nemzetl kölesön	—	73.30
1860-ki államkölesön	—	103.75
5% metalligues	—	70.70
Bankrészvények	—	96.—
London	—	109.—
Hitelintézés. rész.	—	337.25

HIRDETESEK.

Arverési hirdemény.

A m. kir. sikkemékek intézőségének előt. léteztet. — jelenben a járdák lerakása alkalmával előtöltött 16 db a b korlátok f. 6. h 10-én délieltől 10 órákor az intézőség megöltött árverésen a fog adatni, melyre minden érdeklött meghívatik.

1878.
1878.

Arverési hirdemény.

Alulírott végrehajtó részéről közhírre tétetik, miszerint Kohn Sámuel D. részére — Gröz David elton 852 frt 91 kr tőke s jár. erejét foglalgat összes kereskölömi bíró czikkok, és lakásán lévő összes szoba bútorkor, ágyneműk, és kikierakölödelmi bíró áruk, melyek összesen 2267 frt, 47 krra becsültek. Évi apr. hó 21-én a kövölözök napokon reggeltől 9 órákor árverés útján készpénz fizetés mellett el fognak adtatni. — Az árverés kezöllett veszi apr. 7-én Vadkery Ferencz ur házánál lévő boltban, s ennek bevétege után pedig alá persenek a város kaszárnya melletti lakásán. — Vác, marcius 31-én 1873.

Dacovii Antal, végrehajtó.

3556.
1873.

Arverési hirdemény.

Alulírott végrehajtó által közhírre tétetik, miszerint több felépési foglalkotás részéről Nagy Páltól foglalgat sírfa, ezölő, s itató vályúk, víz csatorák, kosok, hámok, öszipfák, tegla, kálok, horlók, s vegyíték takarvány Steinmetz Herman zárdónok körölmeire f. e. apr. 16-án reggeltől 9 órákor készpénz fizetés mellett eladattai fogának, mire a venni szándékozók meghívattak. Az árverés kezöllett veszi Nagy Pál háza előtt szánt tere, továbbá a sertes akölökál, és kint a tágón.

Kelt Vácson, 1873. apr. 5-én.

Dacovii Antal, végrehajtó.

885
1873.

Arverési hirdemény.

Alulírott végrehajtó részéről közhírre tétetik, miszerint Patken Iosva felépés részére — Shaw John, Servais F. és Taobe John alpereseltől 10000 forint kövölözök és jár. erejét foglalgat s igyonyát nem illeltet, és 2014. frt. 10 krra becsült gézpompák, károk, síndel, s egyéb ingó tárgyak f. 6. apr. 16-án 24-én Dunaköz községben tartott írásba pusztán reggeltől 10 órákor eladattai fogának, mire a venni szándékozók azonnali készpénz fizetés mellett el adhatvattak.

Kelt Vácson, 1873. marcius 25-én.

Dacovii Antal, végrehajtó.

3114.
1873.

Arverési hirdemény.

Alulírott végrehajtó részéről közhírre tétetik, miszerint néhai Böber Károly hagyatékai összes reggeltől f. évi apr. hó 15-ik napjának reggeltől 9 óráján azonnali készpénz fizetés mellett néhai Böber Károly vő házáánál tímlir utczán eladattai fogának.

Kelt Vácson, 1873. apr. 5-én.

Dacovii Antal, végrehajtó.